

vedkommende Skibsførere, saa troer jeg, at det vilde være ønskeligt, om Paragraphen forandredes omtrent saaledes, som jeg har tilladt mig at foreslaae. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det i Motiverne hedder, at den i § 3 foreslaaede Bestemmelse er tagen af den færøiske Handelslov. I denne hedder det, at, naar der opstaaer Tvivl om, hvorvidt et Skibs Læstebægtighed i Virkeligheden svarer til hvad der er opgivet i Papirerne, skal Amtmanden foranstalte Skibet eftermaalt. Det er upaatvivlelig ikke Meningen, at Amtmanden selv skal eftermaale Skibet, men at han skal give en eller anden Autoritet Ordre dertil; men hvilken Autoritet det skal være, deroim indeholder Loven ingen Bestemmelse. Herved i Danmark foretages Eftermaalingen af Toldembedsmændene; men Toldembedsmænd gives der hverken paa Island eller paa Færøerne. Nu hedder det i denne islandske Lov, at, naar der er Anledning til at antage, at et Skibs Læstebægtighed er større, end den, der er angivet i Papirerne, skal Politivrigheden foranledige Skibet eftermaalt; men om hvilken Autoritet det er, der skal eftermaale Skibet, kunde der, naar man sammenholder Ordene i den islandske Lov med dem, der ere brugte i den færøiske, opstaae nogen Tvivl. Jeg har derfor troet, at det var rigtigt, at det udtrykkeligt blev sagt, hvilken Autoritet det var, der skal foretage eller forestaae Maalingen. Dernæst har jeg troet, at det vilde være retsfærdigt eller idetmindste billigt imod vedkommende Skibsfører, at ikke enhver Afvigelse imellem den Størrelse, der udkommer ved en Maaling af Skibet, og den, der fandtes angiven i hans Skibspapirer, skal medføre Forpligtelse for ham til at betale højere Skibsgifter i Forbindelse med de med Dmmaalningen forbundne Omkostninger; thi, da de Embedsmænd, der have med Eftermaalingen at gjøre, ikke ere øvede i eller vante til den Slags Forretninger, og da de ofte maae maale Skibene, efterat disse ere ladede, vil deres Maaling neppe blive saa paalidelig, at Nogen tør indestaae for, at det Resultat, de komme til, netop er det rigtige. Derfor har jeg troet, at, naar dette ikke afveeg i nogen væsentlig Grad fra

det, der fandtes angivet i Papirerne, burde Skipperen ikke være forpligtet til at bære de Udgifter, der være fremfaldte ved Eftermaalingen. Dernæst har jeg fundet, at der maafee kunde være Anledning til at gjøre det til udtrykkelig Pligt for dem, der foretage Skibsmaalningen, at forsyne Skibsføreren med et Document, hvorved han kan godtgjøre, at hans Skib paa Island er eftermaalt, og til hvilken Størrelse det der er fundet at burde ansættes; thi Skibene paa Island gaae, saavidt jeg veed, fra den ene Havn til den anden, og det vilde være uretsfærdigt, om Skibsføreren skulde udsættes for, at han, naar hans Skib var maalt i een Havn, atter skulde lade det underkaste Maaling, naar han kom til en anden Havn. Endelig har jeg fundet det hensigtsmæssigt, om der udtrykkeligt i Loven indeholdtes en Bestemmelse om, at der gjennem vedkommende Ministerium bliver meddeelt de vedkommende Embedsmænd Forfrister, efter hvilke Maalingen skal foretages, for at de kunne have bestemt og nøiagtige Regler at rette sig efter, da de ellers ville bestinde sig i en ikke ringe Forlegenhed. Det kunde ogsaa ellers let hændes, at Loven kom til Island, uden at Reglerne fulgte med, og paa Grund af den ringe Forbindelse, der finder Sted imellem denne langt fraliggende D og Danmark, vilde det da medtage længere Tid, naar det skulde gjøres til Gjenstand for Correspondance, at forskaffe Embedsmændene de i saa Henseende fornødne Oplysninger. Dersom Thinget skulde finde det nødvendigt, at der optages en Bestemmelse om Skibsmaalningen i den foreliggende Lov, vil jeg tillade mig at anbefale, at den bliver saaledes, som jeg har foreslaaet.

Justitsministeren: Jeg maa fremdeles vedblive at være af den Mening, at det ikke vil være umuligt eller forbundet med uoverskommelige Vanskeligheder, at faae Skibe eftermaalt paa Island, og af den Grund finder jeg altsaa ingen Anledning til at tiltræde det til denne Paragraph stillede Vædringsforslag. Derimod kan jeg ikke Andet end erkjende, at den i § 3 optagne Bestemmelse kunde give Anledning til, at fremmede Skibe, som komme til